

Stratený chlapec syn Anthony ako malé dieťa v opátstve Sean Ross, kláštor v Roscrea, kde strávil prvé roky života, vpravo hore jeho mama dnes.

//

Skutočný príbeh: Philomena Lee otehotnela veľmi mladá ako 17 ročná a bola poslaná do kláštora v roku 1952. Jej syn bol odobratý mníškami a prijatý do americkej rodiny. Novinár Martin Sixsmith jej ho pomohol vystopovať o päťdesiat rokov neskôr.

Tehotenstvo v tak mladom veku, bolo v Írsku v tej dobe považované za hanebné a bola poslaná do Sean Ross opátstva, kláštor v Roscrea, kde aj dieťa porodila.

Bola nútená stráviť tri roky v kláštore, kde otročila v prácovníach a zároveň sa starala o svojho syna, Anthonyho. Jej dieťa bolo prijaté do náhradnej starostlivosti v Amerike, za "finančný dar" od jeho nových rodičov.

Philomena strávila posledných 50 rokov hľadaním svojho syna, zatiaľ čo Anthony, tiež hľadal ju. Obaja navštívili kláštor Sean Ross.

Napriek tomu, mníšky im nechceli pomôcť a poskytnúť informácie.

Matka a syn kontaktovali opátstvo v krátkej dobe po sebe, takže hlavná sestra Hildegarde, ktorá dohliadala na všetky nútené adopcie, vedela, že sa navzájom hľadajú. Vedela, že matka Philomena a celá rodina, žije len kúsok od hotela, kde sa ubytoval jej syn Anthony. Ale ona mu to nepovedala.

Stratený chlapec Anthony bol premenovaný na Michaela - vrátil sa do kláštora v roku 1993 a stretol sa s mníškou - ktorá nechcela nič prezradiť o jeho matke Philomene - aj keď žila len pár minút odtiaľ.

Trvalo dlho kým sa konečne našli, pretože cirkev robila rôzne obštrukcie a všetko tajila.

Do prípadu sa zapojil spomínaný novinár, ktorému trvalo 4 roky, kým našiel pravdivé informácie, aby mohol nájsť oboch.

Zistil, že tento prípad nebol ojedinelý. Katolícka cirkev začala obchodovať s deťmi po druhej svetovej vojne.

Podľa "oficiálnych štatistík", bolo 2000 detí vyvezených do Ameriky okolo roku 1953. Ibaže nie sú presné záznamy o tom koľko detí bolo naozaj takto adaptovaných. Na týchto obchodoch sa podieľalo viacero kláštorov v Írsku.

Takmer dve desaťročia takto pravidelne posielali siroty do USA, bolo to pre nich lukratívne. Za jeden takýto obchod s deťmi získali od 600 eur do 1800 euro, čo bolo v tej dobe /1950/ veľa peňazí.

Kláštorný život: Deti narodené slobodným matkám sedia v sále jedálne Sean Ross pod dozorom mníšky.

V povojnovom Írsku stále mocne vládla katolícka cirkev. Cirkev trvala na tom, že páry, ktoré chcú kúpiť deti, by mali byť praktizujúci katolíci. Siroty, boli predané záujemcovi s najvyššou ponukou.

Tieto platby, boli v kláštore najväčším zdrojom príjmov okolo roku 1950.

Dokonca aj dnes, cirkev stráži tieto archívy, mnohé dôkazy boli zničené.

Doteraz od cirkvi neprišlo žiadne oficiálne ospravedlnenie týmto ženám a ich deťom.

Philomena bola jednou z tisícok slobodných matiek, ktoré boli vyhnané zo svojich domovov a od rodín v povojnových desaťročiach, pretože katolícka cirkev šírla, že kazia morálku a dieťa mimo manželstva bol hriech.

Mnohé boli zastrašované a o svojich deťoch mlčali, prehovorili o desiatky rokov neskôr.

zdroj: dailymail.co.uk

ODPORÚČAME:

[Späť do minulosti: Tvrdá detská práca na začiatku minulého storočia](#)

[Cestujú títo ľudia v čase? Neuveriteľná podoba návštevníkov obrazární a portrétov z plátien](#)

[Veselé bývanie, osem najfarebnejších miest na svete](#)

[Modrý Maurícius, cenné známky ako diamanty, staré známky sú majetok!](#)

[Unikátne sto rokov staré fotky psov a mačiek, ktoré pózujú ako ľudia](#)

tags: skutocny pribeh rok 1950 cirkev predavala deti a zotrocovala mlade zeny